

To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

► **B** **PRIPOROČILO EVROPSKEGA ODBORA ZA SISTEMSKA TVEGANJA**

z dne 15. decembra 2015

o ocenjevanju čezmejnih učinkov ukrepov makrobonitetne politike in njihovi prostovoljni vzajemnosti

(ESRB/2015/2)

(2016/C 97/02)

(UL C 97, 12.3.2016, str. 9)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
► <u>M1</u>	Priporočilo Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 24. marca 2016	C 153	1	29.4.2016
► <u>M2</u>	Priporočilo Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 24. junija 2016	C 290	1	10.8.2016
► <u>M3</u>	Priporočilo Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 20. oktobra 2017	C 431	1	15.12.2017
► <u>M4</u>	Priporočilo Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 8. januarja 2018	C 41	1	3.2.2018
► <u>M5</u>	Priporočilo Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 16. julija 2018	C 338	1	21.9.2018
► <u>M6</u>	Priporočilo Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 5. decembra 2018	C 39	1	1.2.2019
► <u>M7</u>	Priporočilo Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 15. januarja 2019	C 106	1	20.3.2019

▼B**PRIPOROČILO EVROPSKEGA ODBORA ZA SISTEMSKA
TVEGANJA**

z dne 15. decembra 2015

**o ocenjevanju čezmejnih učinkov ukrepov makrobonitetne politike
in njihovi prostovoljni vzajemnosti****(ESRB/2015/2)**

(2016/C 97/02)

ODDELEK 1

PRIPOROČILA

Priporočilo A – Ocenjevanje čezmejnih učinkov ukrepov makrobonitetne politike, ki jih sprejmejo ustrezni organi

1. Ustreznim organom, pristojnim za aktiviranje, se priporoča, da pred sprejetjem lastnih ukrepov makrobonitetne politike ocenijo čezmejne učinke njihovega izvajanja. Treba je najmanj proučiti kanale za prenos škodljivih vplivov prek prilagoditve tveganja in regulativne arbitraže, in sicer z uporabo metodologije, ki je določena v poglavju 11 priročnika ESRB.
2. Ustreznim organom, pristojnim za aktiviranje, se priporoča, da ocenijo možne:
 - (a) čezmejne učinke (uhajanja in regulativna arbitraža) izvajanja ukrepov makrobonitetne politike v svoji jurisdikciji in
 - (b) čezmejne učinke katerih koli predlaganih ukrepov makrobonitetne politike na druge države članice in enotni trg.
3. Ustreznim organom, pristojnim za aktiviranje, se priporoča, da najmanj enkrat na leto spremljajo uresničevanje in gibanje čezmejnih učinkov ukrepov makrobonitetne politike, ki so jih uvedli.

Priporočilo B – Uradno obvestilo in zahteva za vzajemnost v zvezi z ukrepi makrobonitetne politike, ki jih sprejmejo ustrezni organi

1. Ustreznim organom, pristojnim za aktiviranje, se priporoča, da ESRB uradno obvestijo o ukrepih makrobonitetne politike takoj, ko jih sprejmejo, najpozneje pa v dveh tednih po sprejetju. Uradno obvestilo mora vključevati oceno čezmejnih učinkov in oceno potrebe po zagotovitvi vzajemnosti s strani drugih ustreznih organov. Ustrezni organi, pristojni za aktiviranje, informacije zagotovijo v angleščini in pri tem uporabijo predloge, ki so objavljene na spletni strani ESRB.

▼M3

2. Če je za zagotavljanje učinkovitega delovanja ustreznih ukrepov potrebna zagotovitev vzajemnosti s strani drugih držav članic, se ustreznim organom, pristojnim za aktiviranje, priporoča, da ESRB predložijo zahtevo za vzajemnost skupaj z uradnim obvestilom o ukrepu. Zahteva mora vključevati predlagani prag pomembnosti.

▼B

3. Če so se ukrepi makrobonitetne politike aktivirali pred sprejetjem tega priporočila ali je bilo ob njihovi prvotni uvedbi ocenjeno, da vzajemnost ni potrebna, vendar se je ustreznim organom, pristojnim za

▼ B

aktiviranje, naknadno odločil, da je taka vzajemnost postala potrebna, se ustreznim organom, pristojnim za aktiviranje, priporoča, da ESRB predložijo zahtevo za vzajemnost.

Priporočilo C – Vzajemnost ukrepov makrobonitetne politike, ki jih sprejmejo drugi ustrežni organi**▼ M7**

1. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost ukrepov makrobonitetne politike, ki jih sprejmejo drugi ustrežni organi in jih ESRB priporoča za vzajemnost. Priporoča se zagotovitev vzajemnosti naslednjih ukrepov, kakor so podrobneje opisani v Prilogi:

Estonija:

- stopnja blažilnika sistemskih tveganj v višini 1 odstotka, ki se uporablja v skladu s členom 133 Direktive 2013/36/EU za domače izpostavljenosti vseh kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v Estoniji;

Finska:

- spodnja meja v višini 15 odstotkov za povprečno utež tveganja za stanovanjske hipotekarne kredite, zavarovane s hipoteko na stanovanjskih enotah na Finskem, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013 za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Finskem in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen (IRB);

Belgija:

- pribitek k uteži tveganja za izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013 za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v Belgiji in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop IRB, ter ga sestavljata:

- (a) pavšalni pribitek k uteži tveganja v višini 5 odstotnih točk in
- (b) sorazmerni pribitek k uteži tveganja, ki obsega 33 odstotkov z izpostavljenostjo tehtanega povprečja uteži tveganja, ki se uporabljajo za portfelj izpostavljenosti na drobno, zavarovanih s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji;

Francija:

- poostritev omejitve velikih izpostavljenosti iz člena 395(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 za izpostavljenosti do visoko zadolženih velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji na 5 odstotkov sprejemljivega kapitala, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(ii) Uredbe (EU) št. 575/2013 za globalne sistemsko pomembne institucije (GSPi) in druge sistemsko pomembne institucije (DSPi) na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije;

Švedska:

- posamezni instituciji lastna spodnja meja za z izpostavljenostjo tehtano povprečje uteži tveganja, ki se uporabljajo za portfelj izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovanih z nepremičninami, v višini 25 odstotkov, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013 za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Švedskem in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop IRB.

▼B

2. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost ukrepov makrobonitetne politike, ki so navedeni v tem priporočilu, tako, da izvedejo ukrep makrobonitetne politike, ki je enak ukrepu, ki ga je izvedel organ, pristojen za aktiviranje. Če v nacionalni zakonodaji ni na voljo enak ukrep makrobonitetne politike, se ustreznim organom priporoča, da po posvetovanju z ESRB zagotovijo vzajemnost tako, da sprejmejo ukrep makrobonitetne politike, ki je na voljo v njihovi jurisdikciji in katerega učinek je najbolj enakovreden učinku aktiviranega ukrepa makrobonitetne politike.
3. Če v zvezi z zagotovitvijo vzajemnosti ukrepa makrobonitetne politike ni priporočen poseben rok, se ustreznim organom priporoča, da vzajemne ukrepe makrobonitetne politike sprejmejo najpozneje v treh mesecih po objavi zadnje spremembe tega priporočila v *Uradnem listu Evropske unije*. Sprejeti in vzajemni ukrepi morajo imeti enak datum aktiviranja, kolikor je to mogoče.

Priporočilo D – Uradno obvestilo o vzajemnosti ukrepov makrobonitetne politike, ki jih sprejmejo drugi ustrezni organi

Ustreznim organom se priporoča, da ESRB uradno obvestijo o zagotovitvi vzajemnosti ukrepov makrobonitetne politike, ki jih sprejmejo drugi ustrezni organi. Uradna obvestila je treba poslati najpozneje v enem mesecu po sprejetju vzajemnega ukrepa. Organi, ki pošljejo uradno obvestilo, informacije zagotovijo v angleščini in pri tem uporabijo predlogo, ki je objavljena na spletni strani ESRB.

ODDELEK 2

IZVAJANJE

1. Razlaga

V tem priporočilu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „aktiviranje“ pomeni uporabo ukrepa makrobonitetne politike na nacionalni ravni;
- (b) „sprejetje“ pomeni odločitev ustreznega organa o uvedbi, zagotovitvi vzajemnosti ali spremembi ukrepa makrobonitetne politike;
- (c) „finančna storitev“ pomeni katero koli bančno, kreditno, zavarovalno, pokojninsko, naložbeno ali plačilno storitev;
- (d) „ukrep makrobonitetne politike“ pomeni kateri koli ukrep za preprečevanje in blažitev sistemskega tveganja, kakor je opredeljeno v členu 2(c) Uredbe (EU) št. 1092/2010, ki ga sprejme ali aktivira ustrezní organ po pravu Unije ali nacionalnem pravu;
- (e) „uradno obvestilo“ pomeni pisno obvestilo v angleščini, ki ga ustrezni organi, vključno z ECB v skladu s členom 9 Uredbe (EU) št. 1024/2013, predložijo ESRB v zvezi z ukrepom makrobonitetne politike med drugim v skladu s členom 133 Direktive 2013/36/EU in členom 458 Uredbe (EU) št. 575/2013 ter lahko pomeni zahtevo države članice za vzajemnost med drugim v skladu s členom 134(4) Direktive 2013/36/EU in členom 458(8) Uredbe (EU) št. 575/2013;

▼ B

- (f) „vzajemnost“ pomeni ureditev, pri kateri ustrezní organ ene jurisdikcije za vse finančne institucije v svoji jurisdikciji, kadar so izpostavljene enakemu tveganju kot v drugi jurisdikciji, uporabi enak ali enakovreden ukrep makrobonitetne politike, kot ga je določil ustrezní organ, pristojen za aktiviranje, v drugi jurisdikciji;
- (g) „ustrezni organ, pristojen za aktiviranje“ pomeni ustrezní organ, ki je odgovoren za uporabo ukrepa makrobonitetne politike na nacionalni ravni;
- (h) „ustrezni organ“ pomeni organ, ki je pristojen za sprejetje in/ali aktiviranje ukrepov makrobonitetne politike, med drugim:
- (i) imenovani organ v skladu s poglavjem 4 Direktive 2013/36/EU in členom 458 Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organ, kakor je opredeljen v členu 4(1)(40) Uredbe (EU) št. 575/2013, ali ECB v skladu s členom 9(1) Uredbe (EU) št. 1024/2013; ali
- (ii) makrobonitetni organ, ki ima cilje, ureditev, pooblastila, zahteve glede odgovornosti in druge lastnosti, določene v Priporočilu ESRB/2011/3 Evropskega odbora za sistemska tveganja ⁽¹⁾;

▼ M3

- (i) „prag pomembnosti“ pomeni kvantitativni prag, pri katerem se lahko šteje, da izpostavljenost posameznega ponudnika finančnih storitev ugotovljenemu makrobonitetnemu tveganju v jurisdikciji, kjer organ, pristojen za aktiviranje, uporabi ukrep makrobonitetne politike, ni pomembna, če je pod tem pragom.

▼ B**2. Izjeme****▼ M3**

1. Ustrezní organi lahko posameznega ponudnika finančnih storitev v svoji jurisdikciji izvzamejo iz uporabe posameznega vzajemnega ukrepa makrobonitetne politike, če ta ponudnik finančnih storitev ni pomembno izpostavljen ugotovljenemu makrobonitetnemu tveganju v jurisdikciji, kjer ustrezní organ, pristojen za aktiviranje, uporablja zadevni ukrep makrobonitetne politike (načelo *de minimis*). Ustrezní organi o takih izjemah poročajo ESRB in pri tem uporabijo predlogo za uradno obveščanje o vzajemnih ukrepih, kakor je objavljena na spletni strani ESRB.

Za namene uporabe načela *de minimis* ESRB priporoči prag pomembnosti na podlagi praga, ki ga je predlagal ustrezní organ, pristojen za aktiviranje, v skladu s podpriporočilom B(2) iz oddelka 1. Pri umeritvi praga je treba upoštevati dobre prakse, ki jih vzpostavi ESRB. Prag pomembnosti je najvišja priporočena raven praga. Ustrezní organi, ki zagotavljajo vzajemnost, lahko uporabijo priporočeni prag, določijo nižji prag za svojo jurisdikcijo, kjer je to primerno, ali zagotovijo vzajemnost ukrepa brez praga pomembnosti. Organi morajo pri uporabi načela *de minimis* spremljati, ali prihaja do uhajanja in regulativne arbitraže, ter po potrebi odpraviti regulativno vrzel.

⁽¹⁾ Priporočilo Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 22. decembra 2011 o makrobonitetnem mandatu nacionalnih organov (ESRB/2011/3) (UL C 41, 14.2.2012, str. 1).

▼B

2. Če so ustrezni organi zagotovili vzajemnost ukrepa in ga razkrili, še preden je bil priporočen za vzajemnost s tem priporočilom, vzajemnega ukrepa ni treba spreminjati, tudi če se razlikuje od tistega, ki ga je izvedel organ, pristojen za aktiviranje.

3. Časovni okvir in poročanje

1. Ustrezni organi poročajo ESRB in Svetu o ukrepih, ki jih sprejmejo na podlagi tega priporočila, ali ustrezno utemeljijo vsako neukrepanje. Poročila se pošljejo vsaki dve leti, prvo je treba poslati do 30. junija 2017. Poročila morajo vsebovati najmanj:

- (a) informacije o vsebini in časovnem okviru sprejetih ukrepov;
- (b) oceno delovanja sprejetih ukrepov z vidika ciljev tega priporočila;
- (c) podrobno utemeljitev za vsako izjemo, odobreno v skladu z načelom *de minimis*, ter vsako neukrepanje ali odmik od tega priporočila, vključno z zamudami.

2. V primeru deljene odgovornosti se morajo ustrezni organi med seboj uskladiti, da zagotovijo potrebne informacije pravočasno.

3. Ustrezni organi so spodbujeni, da ESRB ob prvi priložnosti obvestijo o vseh predlaganih ukrepih makrobonitetne politike.

4. Šteje se, da je vzajemni ukrep makrobonitetne politike enakovreden, če ima, kolikor je mogoče:

- (a) enak ekonomski učinek;
- (b) enako področje uporabe in
- (c) enake posledice (sankcije) v primeru neskladnosti.

▼M3**4. Spremembe priporočila**

Splošni odbor bo odločil, kdaj je treba to priporočilo spremeniti. Take spremembe vključujejo zlasti vse dodatne ali spremenjene ukrepe makrobonitetne politike, za katere je treba zagotoviti vzajemnost, kakor je določeno v priporočilu C, in povezane priloge, ki vsebujejo posebne informacije o posameznem ukrepu, vključno s pragom pomembnosti, ki ga določi ESRB. Splošni odbor lahko tudi podaljša roke, določene v prejšnjih odstavkih, če so za usklajitev z enim ali več priporočili potrebne zakonodajne pobude. Zlasti lahko splošni odbor odloči o spremembi tega priporočila po tem, ko Evropska komisija pregleda okvir za obvezno priznavanje v pravo Unije, ali na podlagi izkušenj, pridobljenih pri delovanju ureditve prostovoljne vzajemnosti, ki jo vzpostavlja to priporočilo.

▼B

5. Spremljanje in ocenjevanje

1. Sekretariat ESRB:

- (a) nudi pomoč ustreznim organom z omogočanjem koordiniranega poročanja, zagotavljanjem ustreznih predlog ter, kjer je potrebno, podrobnejšim določanjem postopka in časovnega okvira za uskladitev;
- (b) preverja skladnost ustreznih organov in jim nudi pomoč, če zanjo zaprosijo, ter splošnemu odboru predloži poročila o skladnosti.

2. Splošni odbor oceni ukrepe in utemeljitve, ki jih sporočijo ustrezni organi, ter, kjer je to primerno, presodi, ali to priporočilo ni bilo upoštevano in ustrezni organi niso ustrezno utemeljili, zakaj niso ukrepali.

▼ M7*Priloga***Estonija****Stopnja blažilnika sistemskih tveganj v višini 1 odstotka, ki se uporablja v skladu s členom 133 Direktive 2013/36/EU za domače izpostavljenosti vseh kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v Estoniji****I. Opis ukrepa**

1. Estonski ukrep pomeni stopnjo blažilnika sistemskih tveganj v višini 1 odstotka, ki se uporablja v skladu s členom 133 Direktive 2013/36/EU za domače izpostavljenosti vseh kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v Estoniji.

II. Vzajemnost

2. V primerih, ko so države članice izvedle člen 134 Direktive 2013/36/EU v nacionalni zakonodaji, se ustreznim organom priporoča, da zagotovijo vzajemnost estonskega ukrepa v zvezi z izpostavljenostmi, ki se nahajajo v Estoniji in so izpostavljenosti kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, v skladu s členom 134(1) Direktive 2013/36/EU. Za namene tega odstavka se uporablja rok, določen v podpriporočilu C(3).
3. V primerih, ko države članice niso izvedle člena 134 Direktive 2013/36/EU v nacionalni zakonodaji, se ustreznim organom priporoča, da zagotovijo vzajemnost estonskega ukrepa v zvezi z izpostavljenostmi, ki se nahajajo v Estoniji in so izpostavljenosti kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, v skladu s podpriporočilom C(2). Ustreznim organom se priporoča, da enakovreden ukrep sprejmejo v šestih mesecih.

III. Prag pomembnosti

4. Ukrep dopolnjuje posamezni instituciji lasten prag pomembnosti, ki za izpostavljenosti, ki se nahajajo v Estoniji, znaša 250 milijonov EUR in ustrezne organe, ki zagotavljajo vzajemnost ukrepa, usmerja pri morebitni uporabi načela *de minimis*.
5. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 lahko ustrezni organi zadevne države članice izvzamejo kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici ter katerih izpostavljenosti, ki se nahajajo v Estoniji, so pod pragom pomembnosti v višini 250 milijonov EUR. Ustrezni organi morajo pri uporabi praga pomembnosti spremljati pomembnost izpostavljenosti in se jim priporoča, da uporabijo estonski ukrep za predhodno izvzete posamezne kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, kadar se preseže prag pomembnosti v višini 250 milijonov EUR.
6. Kadar v zadevnih državah članicah ni pridobila dovoljenja nobena kreditna institucija, ki bi imela izpostavljenosti, ki se nahajajo v Estoniji, v višini vsaj 250 milijonov EUR, se lahko ustrezni organi zadevnih držav članic odločijo, da ne zagotovijo vzajemnosti estonskega ukrepa, kakor je določeno v oddelku 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2. V tem primeru morajo ustrezni organi spremljati pomembnost izpostavljenosti in se jim priporoča, da zagotovijo vzajemnost estonskega ukrepa, ko kreditna institucija, ki je pridobila dovoljenje v matični državi članici, preseže prag pomembnosti v višini 250 milijonov EUR.
7. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 je prag pomembnosti v višini 250 milijonov EUR najvišja priporočena raven praga. Ustrezni organi, ki zagotavljajo vzajemnost, lahko zato namesto uporabe priporočenega praga določijo nižji prag za svoje jurisdikcije, kjer je to primerno, ali zagotovijo vzajemnost ukrepa brez praga pomembnosti.

▼ M7

Finska

Posamezni kreditni instituciji lastna najnižja raven povprečne uteži tveganja v višini 15 odstotkov za kredite, zavarovane s hipoteko na stanovanjskih enotah na Finskem, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013 za kreditne institucije, ki uporabljajo pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen (IRB) (v nadaljnjem besedilu: kreditne institucije s pristopom IRB).

I. Opis ukrepa

1. Finski ukrep, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013, obsega posamezni kreditni instituciji lastno spodnjo mejo v višini 15 odstotkov za povprečno utež tveganja na ravni portfelja za stanovanjske hipotekarne kredite, zavarovane s stanovanjskimi enotami na Finskem, ki se uporablja za kreditne institucije s pristopom IRB.

II. Vzajemnost

2. V skladu s členom 458(5) Uredbe (EU) št. 575/2013 se ustreznim organom zadevnih držav članic priporoča, da zagotovijo vzajemnost finskega ukrepa in ga uporabijo pri kreditnih institucijah s pristopom IRB za njihove portfelje hipotekarnih kreditov na drobno, zavarovanih s stanovanjskimi enotami na Finskem, ki jih izdajo podružnice, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici in se nahajajo na Finskem. Za namene tega odstavka se uporablja rok, določen v podpriporočilu C(3).
3. Ustreznim organom se tudi priporoča, da zagotovijo vzajemnost finskega ukrepa in ga uporabijo pri kreditnih institucijah s pristopom IRB za njihove portfelje hipotekarnih kreditov na drobno, zavarovanih s stanovanjskimi enotami na Finskem, ki jih neposredno čezmejno izdajo kreditne institucije s sedežem v njihovi jurisdikciji. Za namene tega odstavka se uporablja rok, določen v podpriporočilu C(3).
4. V skladu s podpriporočilom C(2) se ustreznim organom priporoča, da po posvetovanju z ESRB uporabijo ukrep makrobonitetne politike, ki je na voljo v njihovi jurisdikciji in katerega učinek je najbolj enakovreden učinku zgoraj navedenega ukrepa, ki se priporoča za vzajemnost, vključno s sprejetjem nadzorniških ukrepov in uporabo nadzorniških pooblastil, določenih v oddelku IV poglavja 2 naslova VII Direktive 2013/36/EU. Ustreznim organom se priporoča, da enakovreden ukrep sprejmejo v štirih mesecih.

III. Prag pomembnosti

5. Ukrep dopolnjuje prag pomembnosti, ki znaša 1 milijardo EUR izpostavljenosti do finskega trga stanovanjskih hipotekarnih kreditov in države članice, ki zagotavljajo vzajemnost, usmerja pri morebitni uporabi načela *de minimis*.
6. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 lahko ustrezni organi zadevne države članice izvzamejo posamezne kreditne institucije s pristopom IRB, katerih portfelj hipotekarnih kreditov na drobno, zavarovanih s stanovanjskimi enotami na Finskem, ni pomemben in je pod pragom pomembnosti v višini 1 milijarde EUR. V tem primeru morajo ustrezni organi spremljati pomembnost izpostavljenosti in se jim priporoča, da zagotovijo vzajemnost, ko kreditna institucija s pristopom IRB preseže prag v višini 1 milijarde EUR.
7. Kadar v zadevnih drugih državah članicah ni pridobila dovoljenja nobena kreditna institucija s pristopom IRB, katere podružnice bi se nahajale na Finskem ali ki bi na Finskem neposredno opravljala finančne storitve ter ki bi imela izpostavljenosti do finskega trga hipotekarnih kreditov v višini

▼ **M7**

vsaj 1 milijarde EUR, se lahko ustrezni organi zadevnih držav članic odločijo, da ne zagotovijo vzajemnosti, kakor je določeno v oddelku 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2. V tem primeru morajo ustrezni organi spremljati pomembnost izpostavljenosti in se jim priporoča, da zagotovijo vzajemnost, ko kreditna institucija s pristopom IRB preseže prag v višini 1 milijarde EUR.

Belgija

Pribitek k uteži tveganja za izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji, ki velja za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v Belgiji in uporabljajo pristop IRB, ter se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013. Pribitek ima dva sestavna dela:

- (a) **pavšalni pribitek k uteži tveganja v višini 5 odstotnih točk in**
- (b) **sorazmerni pribitek k uteži tveganja, ki obsega 33 odstotkov z izpostavljenostjo tehtanega povprečja uteži tveganja, ki se uporabljajo za portfelj izpostavljenosti na drobno, zavarovanih s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji.**

I. Opis ukrepa

1. Belgijski ukrep, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013 in velja za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v Belgiji in uporabljajo pristop IRB, obsega pribitek k uteži tveganja za izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji, pri čemer ima pribitek dva sestavna dela:
- (a) prvi sestavni del obsega povečanje uteži tveganja za izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji, ki se pridobi po izračunu drugega dela pribitka k uteži tveganja v skladu s točko (b), za 5 odstotnih točk;
- (b) drugi sestavni del obsega povečanje uteži tveganja za 33 odstotkov z izpostavljenostjo tehtanega povprečja uteži tveganja, ki se uporabljajo za portfelj izpostavljenosti na drobno, zavarovanih s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji. Z izpostavljenostjo tehtano povprečje je povprečje uteži tveganja posameznih posojil, izračunano v skladu s členom 154 Uredbe (EU) št. 575/2013, tehtano z ustrežno vrednostjo izpostavljenosti.

II. Vzajemnost

2. V skladu s členom 458(5) Uredbe (EU) št. 575/2013 se ustreznim organom zadevnih držav članic priporoča, da zagotovijo vzajemnost belgijskega ukrepa tako, da ga v roku, določenem v podpriporočilu C(3), uporabijo za podružnice, ki se nahajajo v Belgiji ter so podružnice kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici in uporabljajo pristop IRB.
3. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost belgijskega ukrepa tako, da ga uporabijo za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici in uporabljajo pristop IRB ter imajo neposredne izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo v Belgiji. V skladu s podpriporočilom C(2) se ustreznim organom priporoča, da uporabijo ukrep, ki je enak ukrepu, ki ga je v Belgiji izvedel organ, pristojen za aktiviranje, v roku, določenem v podpriporočilu C(3).

▼ **M7**

4. Če v jurisdikciji ustreznih organov ni na voljo enak ukrep makrobonitetne politike, se jim priporoča, da po posvetovanju z ESRB uporabijo ukrep makrobonitetne politike, ki je na voljo v njihovi jurisdikciji in katerega učinek je najbolj enakovreden učinku zgoraj navedenega ukrepa, ki se priporoča za vzajemnost, vključno s sprejetjem nadzorniških ukrepov in uporabo nadzorniških pooblastil, določenih v oddelku IV poglavja 2 naslova VII Direktive 2013/36/EU. Ustreznim organom se priporoča, da enakovreden ukrep sprejmejo najpozneje v štirih mesecih po objavi tega priporočila v *Uradnem listu Evropske unije*.

III. Prag pomembnosti

5. Ukrep dopolnjuje posamezni instituciji lasten prag pomembnosti, ki znaša 2 milijardi EUR in ustrezne organe, ki zagotavljajo vzajemnost ukrepa, usmerja pri morebitni uporabi načela *de minimis*.
6. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 lahko ustrezni organi zadevne države članice izvzamejo posamezne kreditne institucije s pristopom IRB, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici ter katerih izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami v Belgiji, niso pomembne in so pod pragom pomembnosti v višini 2 milijard EUR. Ustrezni organi morajo pri uporabi praga pomembnosti spremljati pomembnost izpostavljenosti in se jim priporoča, da uporabijo belgijski ukrep za predhodno izvzete posamezne kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, kadar se preseže prag pomembnosti v višini 2 milijard EUR.
7. Kadar v zadevnih državah članicah ni pridobila dovoljenja nobena kreditna institucija s pristopom IRB, katere podružnice bi se nahajale v Belgiji ali ki bi imela neposredne izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami v Belgiji, ter ki bi imela izpostavljenosti do belgijskega trga stanovanjskih nepremičnin v višini vsaj 2 milijard EUR, se lahko ustrezni organi zadevnih držav članic odločijo, da ne zagotovijo vzajemnosti belgijskega ukrepa, kakor je določeno v oddelku 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2. V tem primeru morajo ustrezni organi spremljati pomembnost izpostavljenosti in se jim priporoča, da zagotovijo vzajemnost belgijskega ukrepa, ko kreditna institucija, ki uporablja pristop IRB, preseže prag v višini 2 milijard EUR.
8. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 je prag pomembnosti v višini 2 milijard EUR najvišja priporočena raven praga. Ustrezni organi, ki zagotavljajo vzajemnost, lahko zato namesto uporabe priporočenega praga določijo nižji prag za svoje jurisdikcije, kjer je to primerno, ali zagotovijo vzajemnost ukrepa brez praga pomembnosti.

Francija

Poostritev omejitve velikih izpostavljenosti iz člena 395(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 za izpostavljenosti do visoko zadolženih velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji na 5 odstotkov sprejemljivega kapitala, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(ii) Uredbe (EU) št. 575/2013 za globalne sistemsko pomembne institucije (GSPI) in druge sistemsko pomembne institucije (DSPI) na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije.

I. Opis ukrepa

1. Francoski ukrep, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(ii) Uredbe (EU) št. 575/2013 in velja za GSPI in DSPI na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije (ne na subkonsolidirani ravni), obsega poostritev omejitve velikih izpostavljenosti, ki se nanaša na izpostavljenosti do visoko zadolženih velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji, na 5 odstotkov njihovega sprejemljivega kapitala.

▼ M7

2. Nefinančna družba je opredeljena kot fizična ali pravna oseba zasebnega prava s sedežem v Franciji, ki spada na svoji ravni in na najvišji ravni konsolidacije v sektor nefinančnih družb, kakor je opredeljen v točki 2.45 Priloge A k Uredbi (EU) št. 549/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
3. Ukrep se uporablja za izpostavljenosti do nefinančnih družb s sedežem v Franciji in za izpostavljenosti do skupin povezanih nefinančnih družb, na naslednji način:
 - (a) v primeru nefinančnih družb, ki so del skupine povezanih nefinančnih družb, ki ima na najvišji ravni konsolidacije sedež v Franciji, se ukrep uporablja za vsoto neto izpostavljenosti do skupine in vseh njenih povezanih subjektov v smislu točke (39) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (b) v primeru nefinančnih družb, ki so del skupine povezanih nefinančnih družb, ki ima na najvišji ravni konsolidacije sedež zunaj Francije, se ukrep uporablja za vsoto:
 - (i) izpostavljenosti do nefinančnih družb s sedežem v Franciji;
 - (ii) izpostavljenosti do subjektov v Franciji ali v tujini, ki jih nefinančne družbe iz točke (i) neposredno ali posredno obvladujejo v smislu točke (39) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, in
 - (iii) izpostavljenosti do subjektov v Franciji ali v tujini, ki so ekonomsko odvisni od nefinančnih družb iz točke (i) v smislu točke (39) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.

Nefinančne družbe, ki nimajo sedeža v Franciji ter niso podrejene družbe nefinančne družbe s sedežem v Franciji ali od nje ekonomsko odvisni subjekti in jih neposredno ali posredno ne obvladuje nefinančna družba s sedežem v Franciji, torej ne sodijo v okvir ukrepa.

V skladu s členom 395(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 se ukrep uporablja po upoštevanju učinka tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja in izvzetij v skladu s členi 399 do 403 Uredbe (EU) št. 575/2013.
4. GSPI ali DSPI mora šteti nefinančno družbo s sedežem v Franciji za veliko, če znaša njena originalna izpostavljenost do te nefinančne družbe ali skupine povezanih nefinančnih družb v smislu odstavka 3 najmanj 300 milijonov EUR. Vrednost originalne izpostavljenosti se izračuna v skladu s členoma 389 in 390 Uredbe (EU) št. 575/2013 pred upoštevanjem učinka tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja in izvzetij, določenih v členih 399 do 403 Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se poroča v skladu s členom 9 Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 680/2014 ⁽²⁾.
5. Nefinančna družba se šteje za visoko zadolženo, če je njen količnik finančnega vzvoda višji od 100 odstotkov in količnik kritja finančnih stroškov nižji od tri, izračunano na najvišji ravni konsolidacije na naslednji način:

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 549/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o Evropskem sistemu nacionalnih in regionalnih računov v Evropski uniji (UL L 174, 26.6.2013, str. 1).

⁽²⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 680/2014 z dne 16. aprila 2014 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov v zvezi z nadzorniškimi poročanjem institucij v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 191, 28.6.2014, str. 1).

▼ M7

- (a) količnik finančnega vzvoda je razmerje med skupnim dolgom brez gotovine in lastniškim kapitalom in
- (b) količnik kritja finančnih stroškov je razmerje med dodano vrednostjo, povečano za subvencije za poslovanje in zmanjšano za: (i) plače; (ii) davke in dajatve iz poslovanja; (iii) druge neto običajne izdatke za poslovanje brez neto stroškov obresti in podobnih stroškov in (iv) deprecijacijo in amortizacijo na eni strani ter stroški obresti in podobnimi stroški na drugi strani.

Količniki se izračunajo na podlagi računovodskih agregatov, opredeljenih v skladu z veljavnimi standardi, kakor so predstavljeni v računovodskih izkazih nefinančne družbe, ki jih po potrebi potrди pooblaščen računovodja.

II. Vzajemnost

- 6. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost francoskega ukrepa tako, da ga uporabijo za GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije v njihovi jurisdikciji.
- 7. Če v jurisdikciji ustreznih organov ni na voljo enak ukrep makrobonitetne politike, se jim v skladu s podpriporočilom C(2) priporoča, da po posvetovanju z ESRB uporabijo ukrep makrobonitetne politike, ki je na voljo v njihovi jurisdikciji in katerega učinek je najbolj enakovreden učinku zgoraj navedenega ukrepa, ki se priporoča za vzajemnost. Ustreznim organom se priporoča, da enakovreden ukrep sprejmejo najpozneje v šestih mesecih po objavi tega priporočila v *Uradnem listu Evropske unije*.

III. Prag pomembnosti

- 8. Ukrep dopolnjuje sestavljen prag pomembnosti, ki ustrezne organe, ki zagotavljajo vzajemnost, usmerja pri morebitni uporabi načela *de minimis* in ga sestavljajo:
 - (a) prag v višini 2 milijard EUR za skupne originalne izpostavljenosti GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije do francoskega sektorja nefinančnih družb;
 - (b) prag v višini 300 milijonov EUR, ki se uporablja za GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici in dosega ali presegajo prag iz točke (a), za:
 - (i) posamezno originalno izpostavljenost do nefinančne družbe s sedežem v Franciji;
 - (ii) vsoto originalnih izpostavljenosti do skupine povezanih nefinančnih družb, ki ima na najvišji ravni konsolidacije sedež v Franciji, izračunano v skladu z odstavkom 3(a);
 - (iii) vsoto originalnih izpostavljenosti do nefinančnih družb s sedežem v Franciji, ki so del skupine povezanih nefinančnih družb, ki ima na najvišji ravni konsolidacije sedež zunaj Francije, kakor se poroča na podlagi predlog C 28.00 in C 29.00 iz Priloge VIII k Izvedbeni uredbi (EU) št. 680/2014;
 - (c) prag v višini 5 odstotkov sprejemljivega kapitala GSPI ali DSPI na najvišji ravni konsolidacije za izpostavljenosti, opredeljene v točki (b), po upoštevanju učinka tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja in izvetij v skladu s členi 399 do 403 Uredbe (EU) št. 575/2013.

▼ M7

Pragova iz odstavkov (b) in (c) se uporabljata ne glede na to, ali je ustrezní subjekt ali nefinančna družba visoko zadolžena ali ne.

Vrednost originalne izpostavljenosti iz odstavkov (a) in (b) se izračuna v skladu s členoma 389 in 390 Uredbe (EU) št. 575/2013 pred upoštevanjem učinka tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja in izvzetij, določenih v členih 399 do 403 Uredbe (EU) št. 575/2013, kakor se poroča v skladu s členom 9 Izvedbene uredbe (EU) št. 680/2014.

9. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 lahko ustrezní organi zadevne države članice izvzamejo GSPI ali DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državni članici, na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije, ki ne presegajo sestavljenega praga pomembnosti iz odstavka 8. Ustrezní organi morajo pri uporabi praga pomembnosti spremljati pomembnost izpostavljenosti GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državni članici, do francoskega sektorja nefinančnih družb ter koncentracijo izpostavljenosti GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državni članici, do velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji, pri tem pa se jim priporoča, da uporabijo francoski ukrep za predhodno izvzete GSPI ali DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državni članici, na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije, kadar se preseže sestavljeni prag pomembnosti iz člena 8. Ustrezne organe se tudi spodbuja, da druge udeležence na trgu v svoji jurisdikciji opozorijo na sistemska tveganja, povezana s povečanim finančnim vzvodom velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji.

10. Kadar v zadevnih državah članicah ni pridobila dovoljenja nobena GSPI in nobena DSPI na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije, ki bi imela izpostavljenosti do francoskega sektorja nefinančnih družb nad pragom pomembnosti iz odstavka 8, se lahko ustrezní organi zadevnih držav članic odločijo, da ne zagotovijo vzajemnosti francoskega ukrepa, kakor je določeno v oddelku 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2. V tem primeru morajo ustrezní organi spremljati pomembnost izpostavljenosti GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državni članici, do francoskega sektorja nefinančnih družb ter koncentracijo izpostavljenosti GSPI in DSPI, ki so pridobile dovoljenje v matični državni članici, do velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji, pri tem pa se jim priporoča, da zagotovijo vzajemnost francoskega ukrepa, ko GSPI ali DSPI na najvišji ravni bančne bonitetne konsolidacije preseže sestavljeni prag pomembnosti iz odstavka 8. Ustrezne organe se tudi spodbuja, da druge udeležence na trgu v svoji jurisdikciji opozorijo na sistemska tveganja, povezana s povečanim finančnim vzvodom velikih nefinančnih družb s sedežem v Franciji.

11. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 je sestavljeni prag pomembnosti iz odstavka 8 najvišja priporočena raven praga. Ustrezní organi, ki zagotavljajo vzajemnost, lahko zato namesto uporabe priporočenega praga določijo nižji prag za svoje jurisdikcije, kjer je to primerno, ali zagotovijo vzajemnost ukrepa brez praga pomembnosti.

▼ M7

Švedska

Posamezni instituciji lastna spodnja meja za z izpostavljenostjo tehtano povprečje uteži tveganja, ki se uporabljajo za portfelj izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovanih z nepremičninami, v višini 25 odstotkov, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013 za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Švedskem in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop IRB.

I. Opis ukrepa

1. Švedski ukrep, ki se uporablja v skladu s členom 458(2)(d)(vi) Uredbe (EU) št. 575/2013 in velja za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje na Švedskem in za izračun regulativnih kapitalskih zahtev uporabljajo pristop IRB, obsega posamezni instituciji lastno spodnjo mejo za z izpostavljenostjo tehtano povprečje uteži tveganja, ki se uporabljajo za portfelj izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovanih z nepremičninami, v višini 25 odstotkov.
2. Z izpostavljenostjo tehtano povprečje je povprečje uteži tveganja posameznih izpostavljenosti, izračunano v skladu s členom 154 Uredbe (EU) št. 575/2013, tehtano z ustrežno vrednostjo izpostavljenosti.

II. Vzajemnost

3. V skladu s členom 458(5) Uredbe (EU) št. 575/2013 se ustreznim organom zadevnih držav članic priporoča, da zagotovijo vzajemnost švedskega ukrepa tako, da ga v roku, določenem v podpriporočilu C(3), uporabijo za podružnice, ki se nahajajo na Švedskem ter so podružnice kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici in uporabljajo pristop IRB.
4. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost švedskega ukrepa tako, da ga uporabijo za kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici in uporabljajo pristop IRB ter imajo neposredne izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovane z nepremičninami. V skladu s podpriporočilom C(2) se ustreznim organom priporoča, da uporabijo ukrep, ki je enak ukrepu, ki ga je na Švedskem izvedel organ, pristojen za aktiviranje, v roku, določenem v podpriporočilu C(3).
5. Če v jurisdikciji ustreznih organov ni na voljo enak ukrep makrobonitetne politike, se jim priporoča, da po posvetovanju z ESRB uporabijo ukrep makrobonitetne politike, ki je na voljo v njihovi jurisdikciji in katerega učinek je najbolj enakovreden učinku zgoraj navedenega ukrepa, ki se priporoča za vzajemnost. Ustreznim organom se priporoča, da enakovreden ukrep sprejmejo najpozneje v štirih mesecih po objavi tega priporočila v *Uradnem listu Evropske unije*.

III. Prag pomembnosti

6. Ukrep dopolnjuje posamezni instituciji lasten prag pomembnosti, ki znaša 5 milijard SEK in ustrežne organe, ki zagotavljajo vzajemnost ukrepa, usmerja pri morebitni uporabi načela *de minimis*.
7. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 lahko ustrezni organi zadevne države članice izvzamejo posamezne kreditne institucije s pristopom IRB, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici ter katerih izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovane z nepremičninami, niso pomembne in so pod pragom pomembnosti v višini 5 milijard SEK. Ustrezni organi morajo pri uporabi praga pomembnosti spremljati pomembnost izpostavljenosti in se jim priporoča, da uporabijo švedski ukrep za predhodno izvzete posamezne kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, kadar se preseže prag pomembnosti v višini 5 milijard SEK.

▼ M7

8. Kadar v zadevnih državah članicah ni pridobila dovoljenja nobena kreditna institucija s pristopom IRB, katere podružnice bi se nahajale na Švedskem ali ki bi imela neposredne izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovane z nepremičninami, ter ki bi imela izpostavljenosti na drobno do dolžnikov z rezidentstvom na Švedskem, zavarovane z nepremičninami, v višini vsaj 5 milijard SEK, se lahko ustrezni organi zadevnih držav članic odločijo, da ne zagotovijo vzajemnosti švedskega ukrepa, kakor je določeno v oddelku 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2. V tem primeru morajo ustrezni organi spremljati pomembnost izpostavljenosti in se jim priporoča, da zagotovijo vzajemnost švedskega ukrepa, ko kreditna institucija, ki uporablja pristop IRB, preseže prag v višini 5 milijard SEK.
9. V skladu z oddelkom 2.2.1 Priporočila ESRB/2015/2 je prag pomembnosti v višini 5 milijard SEK najvišja priporočena raven praga. Ustrezni organi, ki zagotavljajo vzajemnost, lahko zato namesto uporabe priporočenega praga določijo nižji prag za svoje jurisdikcije, kjer je to primerno, ali zagotovijo vzajemnost ukrepa brez praga pomembnosti.